

Nekdanji predsednik republike Milan Kučan letošnje poletje po stari navadi preživlja s slovenskimi tajkuni (na sliki 2. julija 2010 na otoku Hvaru).

Tajkuni pod varstvom »levice«

Vida Kocjan, foto: F. A. Bobo, Gregor Pohleven, Matic Štojs, Bor Slana, arhiv Demokracije

V skoraj dveh letih vladanja strank slovenske tranzicijske levice se tajkunom ni skrivil niti las. Čista lopata je pozabljena, Boško Šrot se je umaknil, slabše se piše le tistim, ki so se zamerili Gregorju Golobiču in Zoranu Jankoviču.

Milan Kučan, nekdanji vodilni komunist v državi in nekdanji predsednik države, se tudi letos ni izneveril pričakovanjem slovenskih tajkunov. Pred tremi leti se je v marini v Palmižani na Paklenih otokih pri Hvaru sešel z Boškom Šrotom, letos pa so v tedniku Reporter objavili fotografije ene od slovenskih fotoagencij. Med drugim so objavili fotografijo, kako se Kučan na terasi lokala na otoku Hvaru

sproščeno pogovarja z Jožetom Mermalom, tajkunom in lastnikom ljubljanskega BTC. Hvar in okolica je torej priljubljena Kučanova točka za pogovore s slovenskimi tajkuni.

Odpirali so šampanjce Slovenskim tajkunom se torej pod vlado levega trojčka in botrstvom Milana Kučana zelo dobro godi. Janez Janša, nekdanji predsednik vlade in predsednik največje opozicijske stranke SDS, je po objavi

izidov zadnjih državnoborskih volitev dejal, da tajkuni odpirajo šampanjce. Znova so jih odpirali pred dobrim letom, ko je v javnost prišla zgodba o 10-odstotnem lastništvu Gregorja Golobiča, predsednika koalicijske stranke Zares, v podjetju Ultra.

Tajkuni z imeni in priimki In kdo so slovenski tajkuni? Nedvomno Šrot, Mermal in Golobič. Pa ne samo ti. Tudi ljudje v lastniški hobotnici DZS, torej Bojan Pe-

tan in drugi lastniki časopisne hiše Dnevnik. Na prvo mesto pa je treba vsekakor postaviti Zorana Jankoviča, ljubljanskega župana, Ivana Zidarja, predsednika in večinskega lastnika družbe SCT, Mira Senico, odvetnika in partnerja Katarine Kresal, predsednice LDS in ministrice za notranje zadeve. Nadalje je tu Janez Pergar, predsednik uprave Kom-pasa s soprogo Nevenko Črešnar Pergar, nekdanjo državno sekretarko v kabinetu predsednika

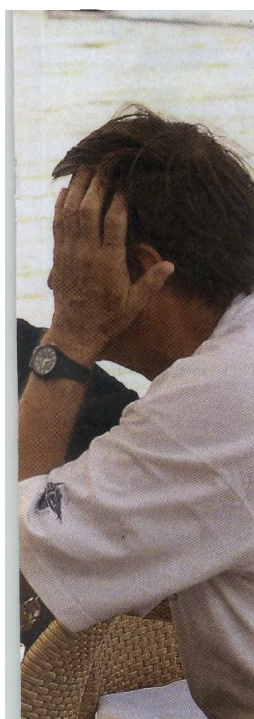
Stran / Page: 22

Doseg / Reach: 15000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 1482 cm2

2 / 4

*Borut Pahor
in Boško
Šrot, poleti
2008 na
Pivu in
cvetju v
Laškem.*

z Milanom Kučanom podpira, oni pa njega seveda. Dokaz za to so tudi srečanja na križarjenjih po Jadranskem morju.

Premikanje po polžje Vladajoči levi trojček v tem mandatu poskuša dajati vtis, kako zelo preganja slovenske tajkune in s tem povezani gospodarski kriminal. Vendar se stvari premikajo prepočasi. Gre seveda le za dva primera, in sicer za Boška Šrota in Igorja Bavčarja. V primeru afere Čista lopata, v kateri so bili med osumljenimi gospodarskega kriminala Ivan Zidar, Hilda Tovšak in Dušan Černigoj, vodilni in pomembni lastniki gradbenih podjetij, se dejansko ne dogaja nič. Vse stoji tudi v primeru Leonarda Peklarja in Sociusa pa tudi v primeru Bojana Petana in DZS, ki je tesno povezan z Gregorjem Golobičem. Proti vsem navedenim (Golobiču, Peklarju in Petanu) naj bi bile pred zadnjimi državnoborskiimi volitvami potekale kriminalistične preiskave, ki pa so po volitvah »čudežno« poniknile. Poseben primer je Zoran Janković, nekdanji predsednik uprave PS Mercator in zdajšnji ljubljanski župan, zoper katerega so ovadbe poniknile v Postojnski jami, kakor se je pred dnevi slikovito izrazil Igor Bavčar.

Janković izrablja svojo moč V času Pahorjeve vlade pa smo priča pravi vojni med tajkuni, kjer prednjači politično prenaplajeni Zoran Janković. Slednji izrazito izrablja svojo moč in se maščuje vsakemu, ki se je njegovim načrtom pri olastninjenju Mercatorja postavil po robu. Med drugim sta bila to Boško Šrot in Igor Bavčar. Zoper slednjega je Janković skupaj s sinom Da-

Gregor Golobič, nedotakljivi politično-gospodarski tajkun

Katarina Kresal in odvetnik Miro Senica prevzemata del dvomljivih povezav novodobnih slovenskih tajkunov.

vlade Janeza Drnovška. Tajkun je tudi Leonardo Peklar, predsednik upravnega odbora družbe Socius, na katerega smo že skoraj pozabili. Ne smemo zanemariti niti Igorja Bavčarja, nekdanjega predsednika uprave Istrabenza, in Bineta Kordeža, nekdanjega predsednika uprave Merkurja. Seveda je tu tudi Hilda Tovšak, predsednica uprave velenjskega Vegrada, pa na primer Herman Rigelnik, nekdanji predsednik državnega zbora, ki je danes vodilni v Autocommercu in pomemben lastnik te družbe. V zadnjem času je morda izjema Igor Bavčar, za katerega se zdi, da se mu je slovenski Don Corleone odpovedal, za Hildo Tovšak pa v zadnjem času ni več tako gotovo, da jo vodja vseh vodij še podpira. Večina imenovanih je tudi članov Kučanovega Forumu 21. Ne sicer formalno, neformalno jih forum

Zoran Janković, ljubljanski župan, dobro unovčuje podporo, ki jo je pred zadnjimi volitvami dal levemu tranzicijskemu trojčku.

Ivan Zidar, gradbeni mogotec in tajkun, ostaja nedotakljiv, še več, Pahor ga gosti v vladni palači.

Zakonca Janez Pergar in Nevenka Črešnar Pergar, člana Foruma 21, sta nedotakljiva.

mijanom vložil celo kazensko ovadbo. Znano je namreč, da je Janković velik prijatelj Milana Kučana, česar nikoli ne pozabi povedati, oba pa sta pred zadnjimi državnoborskiimi volitvami javno podpirala levi trojček, torej stranko SD, ki jo vodi Borut Pahor, Zares, ki ga vodi Gregor Golobič, in LDS, ki jo vodi Kata-

staja bolj obroben. O drugih, na primer o Leonardu Peklarju, pa nihče več ne piše.

Šrot in Bavčar Medijsko odmevne preiskave in zaslišanja Boška Šrota in Igorja Bavčarja so bili 30. novembra lani. Takrat so v SDS o tem zapisali: »Za današnje preiskave in zaslišanja Boška

si upamo napovedati, da ob sedanjem stanju slovenskega sodstva še dolgo noben tajkun ne bo pravnomočno obsojen. Potrebne so korenite spremembe ustave in reforma slovenskega sodstva.«

Razkriti bančni podatki V skoraj letu dni se je v omenjenem primeru zgodilo to, da sta

Koliko premoženja je poniknilo in na katere račune, verjetno v tujini, najverjetneje ne bomo nikoli izvedeli. Skratka, Boško Šrot je imel dovolj časa, da je premoženje umaknil, še vedno pa velja za enega najbogatejših Slovencev. Navsezadnje je zagotovo dobro unovčil svoje prijateljstvo z Milanom Kučanom pa tudi sestanek na Paklenih otokih najbrž ni bil zastoj. Igor Bavčar je na slabšem, navsezadnje je ves čas tudi pod drobnogledom medijev. Kako zelo je na udaru, priča pisanje časnika Dnevnik, da so kriminalisti Generalne policijske uprave v preiskavi sumov kaznivih dejanj zlorabe položaja in pranja denarja pri lastninjenju Istrabenza na računih nekdanjega prvega moža koprške družbe Igorja Bavčarja pri NLB našli skoraj tri milijone evrov. V časniku so se pri tem sklicevali na dokumente, pridobljene v uradništvu, iz katerih naj bi bilo razvidno, »naj bi imel Bavčar v Novi ljubljanski banki (NLB) sredi lanskega leta deponirana sredstva v višini 2,4 milijona evrov. Znesek je višji od vsote vseh Bavčarjevih brutoprijemov med junijem 2002 in majem 2009, ko je vodil Istrabenzovo upravo«, so zapisali v Dnevniku. Pa ne samo to, objavili so tudi podatek, ki naj bi ga bili pridobili od svojih virov v kriminalistični službi, to pa je, da je imel Bavčar na tekočem računu v NLB še maja lani tudi približno 436 tisoč evrov. »Bavčar po podatkih, ki so dostopni časniku, z denarjem, ki ga ima v NLB, ne more prosto razpolagati od

Vladajoči levi trojček živi v prepričanju, da je slovenska javnost pozabila na bratenje vidnih predstavnikov stranke Zares s tajkuni kova Boško Šrot in Zoran Janković.

rina Kresal. Ko so te tri stranke na volitvah zmagale, je Janković dobil popolno zaščito.

O Peklarju pa nič Ker je gospodarski kriminal, povezan tudi z menedžerskimi odkupi, zelo na udaru, kar je še bolj opazno v tem kriznem času, poskuša vladajoči trojček javnost prepričati, da ga učinkovito preganja, vendar je to bolj navidezno. Izjema je le kakšen primer, kjer so stvari tudi medijsko zelo podprte, npr. primer Bavčar. Primer Šrot po-

Šrota in Igorja Bavčarja zagotovo obstaja veliko razlogov in pravo vprašanje je, zakaj je do njih prišlo tako pozno. Še večje vprašanje pa je, kdaj bomo dočakali podobne aktivnosti represivnih organov proti drugemu delu tajkunov, npr. proti Jankoviću, Petanu, Peklarju, Musarju, Senici in še mnogim drugim, ki so potopili Muro in številna druga slovenska podjetja. Največja pa je dilema o tem, ali sploh in kdaj bo kateri od teh primerov dobil sodni epilog. Z veliko gotovostjo

bili zoper Bavčarja in Šrota na Okrožno sodišče v Ljubljani vloženi obtožnici. To se je zgodilo v minulih dneh, v času sodnih počitnic. V vmesnem času je Boško Šrot izgubil skoraj vse lastništvo v Pivovarni Laško in podjetjih v skupini, svoje premoženje pa je večinoma prepisal na svojo ženo.

Leonardo Peklar in njegov Socius sta bila v preiskavi zaradi dogajanja na Telekomu in v Mobitelu; po volitvah Golobičev prijatelj lahko mirno spi.

Korupcija je postala vezivo koalicije

Vinko Gorenak, poslanec SDS, je pred kratkim dogajanje v Pahorjevi vladi za MMC RTVS komentiral z besedami: »Začuda pa so afere, ki bi v normalni demokratični družbi terjale takojšnje zamenjave ministrov, vladno koalicijo prej kot ne še bolj utrdile. Pahor je koruptivna dejanja svojih ministrov vedno nekako opravičil in jih zaščitil. Korupcija je postala vezivo koalicije. Nekaterim posameznikom je tako oзраčje očitno začelo presedati. Začeli so se zavedati, da bodo za vztrajanje v korumpiranem podjetju prej ali slej morali plačati ceno.«

Herman Rigelnik je v Kučanovem klanu dovolj priljubljen, da ostaja še naprej med nedotakljivimi tajkuni.

Igor Bavčar se je zameril Jankovičem, zato bo najverjetneje plačal svojo ceno za poskus prevzema Istrabenza.

Binetu Kordežu se menedžerski prevzem Merkurja ni posrečil, kljub temu ne bo ostal praznih rok, saj ga ščiti Kučanov klan.

januarja letos. Okrožno sodišče je namreč NLB odredilo, da Bavčarju ali komurkoli od njegovih pooblaščenecv odreče izplačilo do višine 21,68 milijona evrov; tolikšna je po ugotovitvah kriminalistov znašala protipravno pridobljena premoženjska korist, ki naj bi jo bil z verižno preprodajo 7,3-odstotnega deleža Istrabenza septembra in oktobra 2007 ustvaril Bavčar,« so navedli v Dnevniku. Vprašanje je, ali to drži. Zanimivo pa je, da so v Dnevniku objavili samo podatke o stanju na Bavčarjevih bančnih računih v NLB. O stanju na računih katere druge banke niso poročali. Zato obstaja utemeljen sum, da so podatki o bančnih računih v NLB prišli v javnost od katerega izmed članov vodstva te banke. Vemo, da je NLB pet let vodil Marjan Kramar, član LDS in dober znanec oziroma prijatelj vodilnih v Ultri; eden od vodilnih v NLB je bil tudi Matej Narat, ki se poteguje tudi za predsednika uprave Abanke Vipe. Navsezadnje je NLB nekaj mesecev vodil tudi Draško Veselinovič, prijatelj Katarine Kresal. Prav na slednjega je Bavčar najbolj besen. Poleg Jankoviča seveda. Dolžni smo še pojasniti, da je Bavčar eden od obdolžencev, proti katerim je skupina državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala pred nekaj dnevi vložila obtožnice. Skupina devetih fizičnih in šestih pravnih oseb naj bi bila

vpletena v menedžerske prevzeme Pivovarne Laško in koprškega Istrabenza, med obdolženci pa je tudi nekdanji prvi mož Pivovarne Laško Boško Šrot. Ljubljansko okrožno sodišče je obdolžencem že poslalo obtožnice, sodišče pa naj bi zadevo obravnavalo prednostno zaradi zahtevka za zamrznitev premoženja nekaterim od njih.

Turnšku se ne bo skrivil las Medtem ko je Bavčar že zapustil Istrabenz in je bil to primoran storiti tudi Šrot, pa skupščina

Bojan Petan je bil pred volitvami že v predkazenskem postopku, sam se je videl že v zaporu, sedaj pa nič.

Gradbena baronica Hilda Tovšak ni v prvi vrsti pri Kučanu, kljub temu je lanska ovadba neke zastala.

Pivovarne Laško ni podelila razrešnice nekdanjemu direktorju Bošku Šrotu, potrdila pa je predlog sklepa, v skladu s katerim mora uprava najkasneje v roku šestih mesecev vložiti ustrezno odškodninsko tožbo. Delničarji niso podprli nasprotnih predlogov malih delničarjev, ki so pozivali k sprejetju sklepa, v skladu s katerim bi uprava morala vložiti tožbe tako proti Šrotu kot proti nekdanjim nadzornikom. Na drugi strani je Dušan Zorko, Šrotov naslednik, ki je v Pivovarno Laško prišel iz Pivovarne Union, prejel razrešnico, prav tako so jo delničarji podelili članom nadzornega sveta, čeprav so mali delničarji opozarjali na domnevno odgovornost nekaterih nadzornikov pri sodelovanju z nekdanjim vodstvom družbe. Tu je šlo predvsem za Antona Turnška, predsednika nadzornega sveta, ki je pred tem že odstopil s tega mesta. Turnšku, dobremu Kučanovemu prijatelju in članu Foruma 21, se v tej zgodbi ne bo skrivil niti las. Znano je, da je bil Šrot prav Turnškova prva izbira. Šrotu pa se niso izpolnile sanje, da bi nadzoroval gospodarstvo polovice Slovenije, ostal bo moralni poraženec, ne pa tudi revež. Vladajoča klika mu je dovolila, da je pravočasno poskrbel zase, in se mu s tem zahvalila za dejanja, ki jih je za levico storil v času pred zadnjimi državnozborskimi volitvami. Konec leta 2007 smo bili priče navideznemu sporu med Boškom Šrotom in Borutom Pahorjem. Pahor se je, takrat še v vlogi predsednika opozicijske SD, želel na videz znebiti svojih

povezav s tajkuni, s čimer je želel obvarovati tudi svojo stranko. Razlog za to je bil tudi v zakrivanju dejstva, da je SD obvladovala najpomembnejše slovenske medije. Poleg tega se je na vse pretege trudil, da bi v javnosti ustvaril videz o svoji sredinskosti in spravljivosti. Delno mu je to uspelo in mu še zmeraj uspeva. V resnici pa so stvari drugačne.

Golobič in Kresalova To potrjuje primer Ultra. Gregor Golobič, predsednik stranke Zares in minister za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, je po volitvah moral priznati slovenski javnosti, da je pomemben lastnik tega podjetja, in sicer prek poštnega nabiralnika Ultra Sum, ki je registriran na Nizozemskem. Pred volitvami naj bi bil to zamolčal zato, da ne bi s tem dajal vetra v jadra zdajšnji opoziciji. Menda je bil želel s tem zavarovati tudi podjetje. Takrat so Golobiča zaščitili vsi, od nekdanjega predsednika države Milana Kučana do predsednika Danila Türka in premierja Boruta Pahorja. V zadnjem primeru, ko je vlado moral zapustiti Matej Lahovnik, minister za gospodarstvo, pa se je dokončno pokazalo, da Golobič lahko počne vse, kar se mu zahoče, saj Pahor ni pripravljen postaviti na kocko svojega mandata predsednika vlade. Golobič torej s tem, ko vodi drugo največjo vladno stranko (na zadnjih volitvah je Zares dobila okoli 10 odstotkov glasov, SD nekaj več kot 30 in SDS nekaj manj kot 30 odstotkov glasov), v koaliciji lahko dela kar hoče, saj se dobro zaveda, da bi vlada brez njegove stranke razpadla, Pahor pa ne bi bil več premier. Tega se zaveda tudi Katarina Kresal, in čeprav je njena stranka na zadnjih volitvah dobila 5,2 odstotka oziroma nekaj več kot 52 tisoč glasov (SDS na primer skoraj 300 tisoč glasov), je v Pahorjevi vladi pomembna, zato si oba, Golobič in Kresalova, dovolita vse, kar si zamislita. Pahor pri tem ostaja hladen, to pa predvsem zaradi svojih lastnih interesov. Preveč je namreč narcisoiden, da bi zlahka izpustil iz rok vodenje vlade, to je funkcijo, ki si jo je močno želel. ■